

Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 44

Rozeslána dne 31. května 1991

Cena Kčs 4,50

OBSAH:

216. Zákon o cestovních dokladech a cestování do zahraničí
217. Zákon o zrušení zákona č. 73/1973 Sb., o branné výchově, ve znění zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 17/1976 Sb.
218. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech, ve znění pozdějších předpisů
219. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů
220. Zákon České národní rady o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře
221. Nařízení vlády České republiky, kterým se mění a doplňuje nařízení vlády České republiky č. 520/1990 Sb., o odměnách členům zastupitelstev v obcích
222. Vyhláška federálního ministerstva financí o způsobu náhrady osobám, kterým byly zkráceny nároky z individuálního důchodového připojištění podle vyhlášky č. 117/1955 Ú. l. (Ú. v.), kterou se vyhláší některá opatření ministra financí o individuálním důchodovém připojištění
223. Vyhláška federálního ministerstva hospodářství o zrušení vyhlášky Státní plánovací komise č. 104/1985 Sb., o palivových a energetických základnách
224. Vyhláška ministerstva obchodu a cestovního ruchu České republiky, kterou se zrušuje vyhláška ministerstva obchodu a cestovního ruchu České socialistické republiky č. 162/1988 Sb., o nákupu zboží organizacemi v maloobchodních prodejnách, ve znění vyhlášky č. 40/1990 Sb.
225. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o poskytování příplatku k částečnému vyrovnání růstu životních nákladů v organizacích, které neprovozují podnikatelskou činnost
226. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Ujednání mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Helénské republiky o vzájemném zrušení vízové povinnosti

216

ZÁKON

ze dne 15. května 1991

o cestovních dokladech a cestování do zahraničí

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní republiky se usneslo na tomto zákoně:

do zahraničí a právo na svobodný návrat do České a Slovenské Federativní Republiky.

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 2

§ 1

Občan České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „občan“) má právo svobodně vycestovat

(1) Občan může vycestovat do zahraničí jen s platným československým cestovním dokladem.

(2) Občanovi se vydá cestovní doklad, pokud to neodporuje ustanovením tohoto zákona.

§ 3

Státní hranice České a Slovenské Federativní Republiky lze překračovat jen na hraničních přechodech určených pro mezinárodní cestovní styk, nestanoví-li jinak mezinárodní smlouva, jíž je Česká a Slovenská Federativní republika vázána.

ČÁST DRUHÁ CESTOVNÍ DOKLADY

§ 4

(1) Do cestovního dokladu uvede orgán příslušný k jeho vydání údaje potřebné k prokázání totožnosti držitele, údaje o územní a časové platnosti, popřípadě další údaje stanovené mezinárodní smlouvou, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.

(2) Cestovní doklad se vyhotovuje v českém nebo slovenském jazyce a zpravidla ve dvou cizích jazycích podle mezinárodních zvyklostí nebo mezinárodní smlouvy, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.

(3) Podrobnosti o údajích, které se zapisují do cestovních dokladů, stanoví vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením.

§ 5

(1) Cestovními doklady občanů jsou:

- a) cestovní pas,
- b) diplomatický pas,
- c) služební pas,
- d) cestovní průkaz,
- e) jiný cestovní doklad na základě mezinárodní smlouvy, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.

(2) Cestovní doklady uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) se vydávají s územní platností do všech států světa a s dobou platnosti na deset let; dětem do 15 let věku s dobou platnosti na dva roky.

(3) Cestovním dokladem osoby bez státní příslušnosti, která má trvalý pobyt na území České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „osoba bez státní příslušnosti“), je cestovní průkaz totožnosti.

§ 6

Cestovní pas vydávají občanu orgány federálního ministerstva vnitra, příslušné podle místa trvalého, popřípadě přechodného pobytu občana.

§ 7

(1) Diplomatický pas vydává federální ministerstvo zahraničních věcí:

- a) prezidentu České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) poslanci Federálního shromáždění, poslanci České národní rady, poslanci Slovenské národní rady,
- c) předsedovi, místopředsedovi a ministru vlády České a Slovenské Federativní Republiky,

- d) předsedovi, místopředsedovi a ministru vlády České republiky a Slovenské republiky,
- e) soudcům ústavních soudů, předsedům Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky a generálním prokurátorům České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky,
- f) vedoucímu Kanceláře prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky,
- g) diplomatickému pracovníku pracujícímu na československé diplomatické misi nebo konzulárním úřadě a diplomatickému pracovníku federálního ministerstva zahraničních věcí.

(2) Jiným osobám, než uvedeným v odstavci 1, může být diplomatický pas vydán, odpovídá-li to mezinárodním zvyklostem.

§ 8

(1) Služební pas vydává federální ministerstvo zahraničních věcí:

- a) náměstkovi ministra vlády České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, vedoucímu ústředního orgánu státní správy České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky a jejich zástupcům, místopředsedům Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, náměstkům generálního prokurátora České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, vedoucímu Kanceláře Federálního shromáždění, vedoucímu Kanceláře České národní rady a Kanceláře Slovenské národní rady, vedoucímu Úřadu vlády České a Slovenské Federativní Republiky, vedoucímu Úřadu vlády České republiky a Úřadu vlády Slovenské republiky,
- b) pracovníku federálního ministerstva zahraničních věcí a federálního ministerstva zahraničního obchodu k cestám při plnění pracovních úkolů v zahraničí, není-li držitelem diplomatického pasu,
- c) pracovníku československé diplomatické mise a konzulárního úřadu, pokud není držitelem diplomatického pasu, a jeho manželce, popřípadě manželku a nezletilým dětem.

(2) Jiným osobám, než uvedeným v odstavci 1, může být služební pas vydán, pokud cestují do zahraničí v záležitostech České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky nebo Slovenské republiky a příslušný ústřední orgán státní správy vyjádří svůj souhlas s vydáním takového pasu.

§ 9

Cestovní průkaz je cestovním dokladem k jednotlivé cestě s územní a časovou platností omezenou účelem cesty; vydává se občanovi, který nemá jiný cestovní doklad, zejména k návratu do České a Slovenské Federativní Republiky a v naléhavých případech též k cestě do států, které jej jako cestovní doklad uznávají. Vydávají ho orgány federálního ministerstva vnitra pří-

slušné podle místa trvalého, popřípadě přechodného pobytu občana nebo československé diplomatické mise a konzulární úřady, jde-li o cestovní průkaz k cestě do České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 10

(1) Jiný cestovní doklad na základě mezinárodní smlouvy, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána, vydávají občanovi orgány federálního ministerstva vnitra příslušné podle místa trvalého, popřípadě přechodného pobytu občana.

(2) Námořnické a plavecké knížky vydávané federálním ministerstvem dopravy podle zvláštního předpisu¹⁾ opravňují k vycestování do zahraničí, jestliže jsou registrovány orgány federálního ministerstva vnitra.

§ 11

Cestovní průkaz totožnosti vydávají osobám bez státní příslušnosti orgány federálního ministerstva vnitra příslušné podle místa trvalého pobytu těchto osob.

§ 12

Cestuje-li do ciziny nezletilý mladší 15 let společně s rodiči a nemá vlastní cestovní doklad, zapisuje se do cestovního dokladu rodičů.

§ 13

Cestovní doklad je neplatný, jestliže

- a) uplynula doba platnosti v něm uvedená,
- b) byl poškozen tak, že zápisy v něm uvedené jsou nečitelné nebo je porušena jeho celistvost,
- c) obsahuje nesprávné údaje nebo neoprávněně provedené změny,
- d) fotografie v cestovním dokladu neodpovídá skutečné podobě držitele,
- e) zanikne důvod, pro který byl držiteli vydán diplomatický nebo služební pas,
- f) držitel cestovního dokladu zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého.

ČÁST TŘETÍ

VYDÁVÁNÍ CESTOVNÍCH DOKLADŮ

§ 14

(1) Cestovní doklad se vydává na žádost.

(2) Žádost o vydání cestovního dokladu, prodloužení doby jeho platnosti nebo provedení změny údajů v cestovním dokladu podává občan starší 15 let; pokud je nezletilý, připojí k žádosti o vydání cestovního dokladu písemný souhlas zákonného zástupce s jeho ověřeným podpisem. Nedostatek souhlasu zákonného zástupce lze nahradit rozhodnutím soudu.²⁾

(3) Za občana mladšího 15 let podává žádost zákonný zástupce.

(4) Za občana, který je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům je omezena, podává žádost zákonný zástupce.

(5) Jde-li o diplomatický nebo služební pas nebo cestovní doklad vydávaný k plnění pracovních úkolů v zahraničí podle mezinárodní smlouvy, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána, může podat žádost za občana státní orgán nebo právnická osoba zřízená státem.

(6) Ověření podpisu podle odstavce 2 se nevyžaduje, jestliže zákonný zástupce vyjádří svůj souhlas a žádost podepíše před orgánem příslušným k vydání cestovního dokladu nebo v zahraničí u československé diplomatické mise nebo konzulárního úřadu.

§ 15

(1) Žádost o vydání cestovního dokladu, o prodloužení doby jeho platnosti nebo o provedení změny údajů v cestovním dokladu se podává na úředních tiskopisech u orgánu příslušného k vydání cestovního dokladu, v zahraničí u československé diplomatické mise nebo konzulárního úřadu.

(2) Žádost obsahuje údaje uváděné v cestovním dokladu a další údaje, které jsou podkladem rozhodnutí.

(3) K žádosti o vydání cestovního dokladu je nutno připojit potřebný počet fotografií požadovaného formátu.

(4) Žadatel je povinen uvést v žádosti pravdivě a úplně všechny požadované údaje.

(5) Podrobnosti o údajích vyžadovaných k vydání cestovního dokladu stanoví vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením.

§ 16

Změny údajů v cestovních dokladech a prodloužení doby jejich platnosti provádějí orgány příslušné k jejich vydání a v zahraničí československé diplomatické mise a konzulární úřady.

§ 17

Vydání cestovního dokladu může být odepřeno nebo vydaný cestovní doklad může být odňat občanu, proti kterému

- a) je nařízen výkon rozhodnutí pro neplnění výživací povinnosti nebo finančních závazků,
- b) je vedeno trestní stíhání, nebo který nevykonal trest odnětí svobody uložený soudem, jestliže mu trest nebyl prominut nebo výkon trestu nebyl promlčen.

¹⁾ § 27 zákona č. 61/1952 Sb., o námořní plavbě.

§ 15 zákona č. 26/1964 Sb., o vnitrozemské plavbě.

Vyhláška ministerstva dopravy č. 65/1967 Sb., o plaveckých a námořnických knížkách.

²⁾ § 176 občanského soudního řádu.

§ 18

(1) O odnětí cestovního dokladu rozhoduje orgán příslušný k jeho vydání.

(2) Bylo-li rozhodnuto nebo lze-li důvodně očekávat, že bude rozhodnuto o odnětí cestovního dokladu, může cestovní doklad zadržet orgán příslušný k vydávání cestovních dokladů, orgán pasové kontroly nebo orgán činný v trestním řízení.

(3) Orgán, který cestovní doklad zadržel, je povinen vydat o tom jeho držiteli potvrzení a cestovní doklad do 48 hodin předat orgánu příslušnému k jeho vydání s uvedením důvodů zadržetí cestovního dokladu.

(4) Orgán příslušný k vydání cestovního dokladu rozhodne o odnětí zadržitého cestovního dokladu nebo o jeho vrácení do 15 dnů poté, co obdržel oznámení o zadržetí cestovního dokladu.

§ 19

(1) Na rozhodnutí, kterým se vydávají cestovní doklady, provádí změna v cestovním dokladu nebo se prodlužuje doba jeho platnosti, se nevztahuje § 47 správního řádu, jestliže se žádosti vyhová v plném rozsahu.

(2) Odvolání proti rozhodnutí o odnětí cestovního dokladu nemá odkladný účinek.

§ 20

Pravomocná rozhodnutí, jimiž bylo zamítnuto vydání cestovního dokladu nebo jimiž byl cestovní doklad odňat, jsou přezkoumatelná soudem, byly-li ve správním řízení vyčerpány řádné opravné prostředky.

ČÁST ČTVRTÁ POVINNOSTI OBČANŮ

§ 21

(1) Držitel cestovního dokladu je povinen:

- a) chránit cestovní doklad před ztrátou, odcizením, poškozením, nebo zneužitím,
- b) odevzdat neplatný cestovní doklad nebo cestovní doklad, který je zaplněn záznamy, orgánu příslušnému k jeho vydání.

(2) Držitel cestovního dokladu je povinen ohlásit neprodleně ztrátu nebo odcizení cestovního dokladu orgánu příslušnému k jeho vydání, popřípadě nejbližšímu útvaru Sboru národní bezpečnosti nebo Policejního sboru.

(3) Držitel cestovního dokladu je povinen ohlásit ztrátu nebo odcizení cestovního dokladu v zahraničí nejbližší československé diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu, nestanoví-li jinak mezinárodní smlouva, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.

§ 22

Kdo získá cizí cestovní doklad, je povinen jej neprodleně odevzdat orgánu příslušnému k jeho vydání,

popřípadě nejbližšímu útvaru Sboru národní bezpečnosti nebo Policejního sboru. Tuto povinnost má i ten, kdo má nebo získá cestovní doklad osoby, která zemřela nebo byla prohlášena za mrtvého.

ČÁST PÁTÁ PŘESTUPKY

§ 23

(1) Přestupku podle tohoto zákona se dopustí ten, kdo

- a) překročí státní hranice České a Slovenské Federativní Republiky bez platného cestovního dokladu,
- b) překročí s platným cestovním dokladem státní hranice České a Slovenské Federativní Republiky mimo hraniční přechod určený pro mezinárodní cestovní styk, není-li tento způsob překračování státních hranic umožněn mezinárodní smlouvou, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána,
- c) se neoprávněně zmocní nebo zneužije cizí cestovní doklad,
- d) uvede nepravdivé nebo neúplné údaje v žádosti o vydání cestovního dokladu, o prodloužení doby jeho platnosti nebo o provedení změny údajů v cestovním dokladu,
- e) provede nebo si nechá provést neoprávněně změny v cestovním dokladu,
- f) maří výkon rozhodnutí o odnětí cestovního dokladu,
- g) poruší jinou povinnost uvedenou v tomto zákoně, pokud se takovým jednáním ztíží plnění úkolů státní správy.

(2) Jednání uvedená v odstavci 1 se posuzují jako přestupky, nejde-li o trestné činy.

(3) Za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. a) a b) lze uložit pokutu do výše 10 000 Kčs. Za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. c) až f) lze uložit pokutu do výše 5 000 Kčs a za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. g) pokutu do výše 1 000 Kčs.

(4) Pokuty jsou příjmem státního rozpočtu České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 24

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednávají orgány federálního ministerstva vnitra vydávající cestovní doklady, příslušné podle místa trvalého pobytu občana.

(2) Pokuty za přestupky mohou ukládat a vybírat v blokovém řízení, kromě orgánů uvedených v odstavci 1, rovněž příslušníci Pohraniční stráže a orgány hraniční kontroly.

(3) Pokuty vymáhají finanční úřady nebo daňové úřady příslušné podle místa trvalého pobytu občana.

§ 25

Na přestupky a jejich projednávání podle tohoto zákona se vztahují obecné předpisy o přestupcích.³⁾

**ČÁST ŠESTÁ
SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ
A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

§ 26

Tento zákon se přiměřeně vztahuje i na osoby bez státní příslušnosti.

§ 27

Cestovní doklady vydané podle zákona č. 63/1965 Sb., o cestovních dokladech, se považují za vydané podle tohoto zákona. Jejich platnost je omezena na dobu, na kterou byly vydány.

§ 28

Zrušují se:

1. zákon č. 63/1965 Sb., o cestovních dokladech,
2. vládní nařízení č. 114/1969 Sb., jímž se stanoví,

ve kterých případech může být vydání cestovního dokladu odepřeno,

3. vyhláška ministerstva vnitra a ministerstva zahraničních věcí č. 115/1969 Sb., kterou se upravuje platnost výjezdních doložek,
4. vyhláška ministerstva vnitra Československé socialistické republiky a ministerstva zahraničních věcí č. 44/1970 Sb., kterou se provádí zákon o cestovních dokladech, ve znění vyhlášky č. 142/1971 Sb. a vyhlášky č. 7/1980 Sb.,
5. nařízení ministra vnitra ČSSR č. 22 ze dne 28. června 1971, kterým se povolují úlevy z ustanovení § 10 vyhlášky ministerstva vnitra ČSSR a ministerstva zahraničních věcí č. 44/1970 Sb. (registrované ve Sbírce zákonů v částce 18/1971),
6. nařízení ministra vnitra ČSSR č. 33 ze dne 14. srpna 1972, kterým se povoluje úleva z ustanovení § 10 odst. 1 písm. b) vyhlášky ministerstva vnitra ČSSR a ministerstva zahraničních věcí č. 44/1970 Sb. (registrované ve Sbírce zákonů v částce 22/1972).

§ 29

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

217

ZÁKON

ze dne 15. května 1991

**o zrušení zákona č. 73/1973 Sb., o branné výchově, ve znění zákonného opatření
předsednictva Federálního shromáždění č. 17/1976 Sb.**

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Zrušují se:

1. zákon č. 73/1973 Sb., o branné výchově;

2. článek III zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 17/1976 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o obraně Československé socialistické republiky, zákon o působnosti federálních ministerstev a zákon o branné výchově.

§ 2

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

³⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Zákon SNR č. 372/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.

Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

218

ZÁKON

ze dne 15. května 1991,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 93/1951 Sb., o státním svátku, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech, ve znění pozdějších předpisů

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 93/1951 Sb., o státních svátcích, o dnech pracovního klidu a o památných a významných dnech, ve znění zákona č. 65/1965 Sb., zákona č. 56/1975 Sb., zákonného opatření předsednictva Federálního shro-

máždění č. 141/1988 Sb. a zákona č. 167/1990 Sb., se mění takto:

V § 1 se slova „9. květen“ nahrazují slovy „8. květen“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

219

ZÁKON

ze dne 17. května 1991,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 3 se vypouštějí slova „na zemědělskou výrobu“.

2. Za § 12 se vkládá nová část II A, která zní:

„ČÁST II A

ZEMĚDĚLSKÁ VÝROBA PROVOZOVANÁ SAMOSTATNĚ

HOSPODAŘÍCÍMI ROLNÍKY

§ 12a

(1) Zemědělskou výrobou provozovanou podnikatelem (dále jen „samostatně hospodařící rolník“), jehož činnost spočívá v provozování zemědělské výroby včetně hospodaření v lesích a na vodních plochách (dále jen „zemědělská výroba“), se podle tohoto zákona rozumí činnost fyzické osoby, která osobně, nebo pomocí jiných osob

a) vyrábí výrobky zemědělské výroby za účelem získání trvalého zdroje příjmů, zejména jejich prodejem, popřípadě

b) provádí úpravu nebo jiné zpracování své zemědělské produkce; pokud je třeba k této činnosti souhlasu podle zvláštních předpisů,^{9a)} jen s tímto souhlasem, nebo

c) poskytuje příležitostně práce nebo výkony v souvislosti se zemědělskou výrobou, při nichž využívá prostředků a zařízení sloužících zemědělské výrobě, zpravidla v době, kdy nejsou pro tuto výrobu plně využívány, nebo dobývá nevyhrazené nerosty.

(2) Samostatně hospodařící rolník provozuje zemědělskou výrobu vlastním jménem, na vlastní účet a odpovědnost.

§ 12b

(1) Příslušný orgán České republiky nebo Slovenské republiky^{9b)} zapíše samostatně hospodařícího rolníka do evidence na základě jeho ohlášení.

(2) V evidenci podle odstavce 1 je uvedeno jméno a příjmení samostatně hospodařícího rolníka, místo jeho trvalého bydliště, rodné číslo, popřípadě údaje o zvláštním oprávnění nebo povolení, pokud se k určitému druhu činnosti podle zvláštních předpisů vyžadují,^{9a)} a den zápisu do evidence.

(3) Samostatně hospodařící rolník ohlásí příslušnému orgánu do 15 dnů změnu skutečností vedených v evidenci, jakož i ukončení své zemědělské výroby.

^{9a)} Například zákon č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 86/1972 Sb., o plemenitbě hospodářských zvířat, zákon SNR č. 110/1972 Sb., o plemenitbě hospodářských zvířat, zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb. a zákona č. 113/1990 Sb., vyhláška ministerstva zdravotnictví ČSR č. 91/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem a vyhláška ministerstva zdravotnictví SSR č. 103/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem.

^{9b)} Zákon ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení). Zákon SNR č. 369/1990 Sb., o obecním zřízení.

§ 12c

(1) O zápisu do evidence vydá příslušný orgán samostatně hospodařícímu rolníkovi osvědčení. Současně vyrozumí příslušný orgán vykonávající správu daně, příslušnou pojišťovnu, příslušný orgán státní statistiky a příslušný orgán provádějící sociální zabezpečení; stejně se postupuje při změně a zániku skutečností vedených v evidenci a při ukončení zemědělské výroby.

(2) Na základě vyrozumění podle odstavce 1 přidělí příslušný orgán státní statistiky samostatně hospodařícímu rolníkovi identifikační číslo, které orgán uvedený v § 12b odst. 1 zapíše do evidence.

§ 12d

(1) Jednotlivě hospodařící rolník vedený doposud v evidenci obecního úřadu^{9b)} podle dosavadních předpisů^{9c)} se považuje dnem účinnosti tohoto zákona za samostatně hospodařícího rolníka s právy a povinnostmi v tomto zákoně vymezenými.

(2) Samostatně hospodařící rolníci nakupují výlučně pro potřebu svého hospodářství za ceny bez daně z obrátu výrobky uvedené ve zvláštním předpisu.^{9d)}

§ 12e

Samostatně hospodařící rolník vedený v evidenci podle § 12b se může zapsat do podnikového rejstříku. Návrh na zápis může v takovém případě podat k začátku kalendářního roku, nejpozději do 15. února běžného roku, a současně je povinen o této skutečnosti vyrozumět orgán příslušný k evidenci.

§ 12f

Právní vztahy při provozování zemědělské výroby a v souvislosti s ní mezi samostatně hospodařícími rolníky navzájem nebo mezi nimi a československými právníky osobami a podnikateli se řídí hospodářským zákoníkem, s výjimkou ustanovení, jež stanoví bez souhlasu stran vznik povinnosti uzavřít, změnit nebo zrušit smlouvu nebo pravomoc založit, změnit nebo zrušit závazkové vztahy, jakož i těch ustanovení, která svým obsahem neodpovídají povaze provozování zemědělské výroby nebo jsou v rozporu s postavením samostatně hospodařícího rolníka.

§ 12g

Samostatně hospodařící rolník je povinen vést účetnictví v souladu se stanovenými účetními zásadami.^{9e)}

§ 12h

Ustanovení části II a § 13, § 18 odst. 2, § 23, 25 a 28 se na samostatně hospodařícího rolníka nevztahují.“

Čl. II

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů, jak vyplývá z tohoto zákona.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

220

ZÁKON

České národní rady

ze dne 8. května 1991

o České lékařské komoře,
České stomatologické komoře
a České lékárnické komoře

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

v Praze a Česká lékárnická komora se sídlem v Praze (dále jen „komory“).

§ 1

(1) Zřizují se Česká lékařská komora se sídlem v Olomouci, Česká stomatologická komora se sídlem

(2) Komory jsou samosprávnými nepolitickými stavovskými organizacemi sdružujícími všechny léka-

^{9c)} Směrnice ministerstva zemědělství a výživy ČSR k zajištění nákupu zemědělských výrobků od jednotlivě hospodařících rolníků do státních fondů ze dne 18. května 1970, registrované v částce 20/1970 Sb.

^{9d)} Opatření federálního ministerstva financí o nákupu výrobků jednotlivě hospodařícími rolníky. Finanční zpravodaj č. 21/1990, částka 8.

^{9e)} Výnos federálního ministerstva financí č. j. V/2-4.900/90.

ře, stomatology a lékárníky zapsané v seznamech vědeckých komorami.

(3) Komory jsou právními osobami.

§ 2

(1) Komory

- a) dbají, aby členové komor vykonávali své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným zákony a řády komor,
- b) zaručují odbornost svých členů a potvrzují splnění podmínek k výkonu lékařského, stomatologického a lékárnického povolání podle zvláštních předpisů,
- c) posuzují a hájí práva a profesní, sociální a hospodářské zájmy svých členů,
- d) chrání profesní čest svých členů,
- e) vedou seznam členů.

(2) Komory jsou oprávněny

- a) účastnit se jednání při tvorbě sazebníků lékařských výkonů, při tvorbě cen léků, léčivých přípravků a sazebníků ostatních služeb poskytovaných lékárnami,
- b) účastnit se výběrových řízení při obsazování vedoucích míst ve zdravotnictví,
- c) stanovovat podmínky k výkonu soukromé praxe svých členů,
- d) vydávat osvědčení o splnění podmínek soukromé praxe svých členů,
- e) řešit stížnosti na výkon povolání svých členů v rozporu s odstavcem 1 písm. a),
- f) uplatňovat disciplinární pravomoc v rozsahu stanoveném tímto zákonem,
- g) vyžadovat od svých členů doklady spojené s výkonem povolání,
- h) vyjadřovat se k podmínkám a způsobu dalšího vzdělávání lékařů, stomatologů a lékárníků,
- ch) účastnit se provádění specializačních zkoušek,
 - i) vydávat pro členy komor závazná stanoviska k odborným problémům poskytování zdravotní péče a ve zdravotnickém výzkumu,
 - j) vykonávat další činnosti, pokud tak stanoví zvláštní zákon.

(3) Proti rozhodnutí komory ve věcech podle odstavce 2 písm. d) lze podat opravný prostředek.

(4) O opravném prostředku rozhoduje soud.¹⁾

§ 3

(1) Každý lékař, který vykonává na území České republiky lékařské povolání v léčebné a preventivní péči, musí být členem České lékařské komory.

(2) Každý lékař, který vykonává na území České republiky povolání stomatologa, musí být členem České stomatologické komory.

(3) Absolvent vysokoškolského studia v oboru farmacie, který vykonává své povolání v lékařském zařízení na území České republiky, musí být členem České lékárnické komory.

§ 4

Česká lékařská komora zapíše do dvou měsíců od doručení žádosti do seznamu každého, kdo

- a) řádně ukončil studium na lékařské fakultě československé univerzity nebo zahraniční univerzity a je oprávněn k výkonu lékařské praxe na území České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- c) nebyl v průběhu předchozích pěti let vyloučen z České lékařské komory.

§ 5

Česká stomatologická komora zapíše do dvou měsíců od doručení žádosti do seznamu každého, kdo

- a) řádně ukončil studium na lékařské fakultě československé univerzity nebo zahraniční univerzity, složil závěrečné zkoušky ze stomatologie a je oprávněn k výkonu lékařské stomatologické praxe na území České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- c) nebyl v průběhu předchozích pěti let vyloučen z České stomatologické komory.

§ 6

Česká lékárnická komora zapíše do dvou měsíců od doručení žádosti do seznamu každého, kdo

- a) řádně ukončil studium na farmaceutické fakultě československé univerzity nebo zahraniční univerzity a je oprávněn k výkonu farmaceutické praxe na území České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) má plnou způsobilost k právním úkonům,
- c) nebyl v průběhu předchozích pěti let vyloučen z České lékárnické komory.

§ 7

Uchazeč o zápis do seznamu členů komory, který nebyl komorou zapsán do seznamu členů, má právo domáhat se ochrany návrhem u soudu.

§ 8

Členství v komoře zaniká úmrtím, ztrátou nebo omezením způsobilosti k právním úkonům, vystoupením z komory nebo vyloučením z komory.

§ 9

(1) Každý člen komory má právo

- a) volit zástupce do orgánů komory a sám být volen,
- b) využívat pomoci komory v oblasti dalšího vzdělávání,

¹⁾ § 244 a násl. občanského soudního řádu.

c) využívat právní pomoci komory ve sporech spojených s výkonem lékařského či lékárnického povolání.

(2) Každý člen komory má povinnost

- a) vykonávat své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným zákony,
- b) dodržovat organizační, jednací, volební a disciplinární řád komory,
- c) řádně platit stanovené příspěvky,
- d) oznámit příslušným orgánům komory změny související s výkonem lékařského nebo lékárnického povolání,
- e) v případech stanovených komorou uzavřít odpovědnostní pojištění.

§ 10

(1) Základním článkem komor jsou okresní sdružení lékařů, okresní sdružení stomatologů a okresní sdružení lékárníků, v hlavním městě Praze obvodní sdružení lékařů, obvodní sdružení stomatologů a obvodní sdružení lékárníků podle rozdělení území hlavního města Prahy na obvody²⁾ (dále jen „okresní sdružení“). Okresní sdružení se mohou slučovat a vytvářet společné orgány.

(2) Okresní sdružení má tyto orgány:

- a) okresní shromáždění členů,
- b) představenstvo okresního sdružení,
- c) čestnou radu okresního sdružení,
- d) revizní komisi okresního sdružení.

(3) Komory mají tyto orgány:

- a) sjezd delegátů,
- b) představenstvo komory,
- c) čestnou radu komory,
- d) revizní komisi komory.

(4) Funkce v orgánech komor a okresních sdruženích jsou čestné; za jejich výkon je příslušnou komorou vyplácena náhrada za ztrátu času a náhrada hotových výdajů. Volení funkcionáři musí vykonávat lékařskou, stomatologickou nebo lékárnickou praxi.

§ 11

(1) Okresní shromáždění členů je nejvyšším orgánem okresního sdružení.

(2) Právo účastnit se okresního shromáždění mají všichni členové komory zapsaní v seznamu vedeném okresním sdružením.

(3) Okresní shromáždění svolává představenstvo okresního sdružení nejméně jednou za rok; je povinno je svolat vždy, požádá-li o to písemně alespoň jedna třetina všech členů okresního sdružení nebo požádá-li o to revizní komise okresního sdružení, a to nejpozději do dvou měsíců.

(4) Okresní shromáždění se může platně usáset, je-li přítomna nadpoloviční většina členů okresního

sdružení. K platnosti usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů okresního sdružení.

(5) Okresní shromáždění

- a) volí představenstvo okresního sdružení, jeho předsedu, čestnou radu a revizní komisi okresního sdružení,
- b) volí zástupce na sjezd delegátů,
- c) rozhoduje o sloučení okresního sdružení s jinými okresními sdruženími,
- d) rozhoduje o pozastaveném rozhodnutí orgánu okresního sdružení.

§ 12

(1) Představenstvo okresního sdružení je řídicím a výkonným orgánem okresního sdružení.

(2) Představenstvo okresního sdružení má 7 až 11 členů.

(3) Představenstvo okresního sdružení

- a) registruje nové členy a vede seznam členů okresního sdružení,
- b) hospodaří s majetkem svěřeným okresnímu sdružení komorou,
- c) spolupracuje s orgány státní správy a samosprávy.

§ 13

(1) Čestná rada okresního sdružení vykonává disciplinární pravomoc vůči jeho členům.

(2) Čestná rada okresního sdružení má 5 členů. Volí ze svých členů předsedu a místopředsedu. Členem čestné rady okresního sdružení nemůže být člen jiného orgánu okresního sdružení nebo komory.

(3) Čestná rada okresního sdružení může uložit za porušení povinností člena komory uvedených v § 9 odst. 2 tohoto zákona jako disciplinární opatření

- a) důtku,
- b) pokutu od 2000 do 20 000 Kčs.

(4) Proti písemnému rozhodnutí čestné rady okresního sdružení o uložení disciplinárního opatření může člen, kterému bylo disciplinární opatření uloženo, podat opravný prostředek do patnácti dnů od jeho doručení.

(5) O opravném prostředku rozhoduje čestná rada komory, která přezkoumávané rozhodnutí buď potvrdí nebo zruší. Zruší-li čestná rada komory napadené rozhodnutí, je čestná rada okresního sdružení vázána právním názorem čestné rady komory.

§ 14

(1) Revizní komise okresního sdružení má 3 až 5 členů, z nichž volí předsedu; ten řídí její činnost.

(2) Revizní komise okresního sdružení

- a) kontroluje činnost okresního sdružení,

²⁾ Zákon č. 36/1960 Sb., o územním členění státu.

- b) pozastavuje rozhodnutí představenstva, je-li v rozporu s právními předpisy, řády a ostatními předpisy komory; pozastavené rozhodnutí předloží okresnímu shromáždění,
- c) podává návrh na zahájení disciplinárního řízení.

§ 15

- (1) Sjezd delegátů je nejvyšším orgánem komory.
- (2) Sjezd delegátů zejména
 - a) schvaluje, mění a ruší organizační, jednací, volební a disciplinární řád,
 - b) volí a odvolává představenstvo, prezidenta a viceprezidenta komory, revizní komisi komory a čestnou radu komory,
 - c) posuzuje činnost představenstva, prezidenta a viceprezidenta komory, činnost revizní komise komory a čestné rady komory,
 - d) stanoví výši registračního poplatku a členských příspěvků a jejich rozdělování,
 - e) schvaluje rozpočet komory,
 - f) schvaluje výši náhrady za ztrátu času spojenou s výkonem funkcí v orgánech komory,
 - g) zřizuje sociální fond, popřípadě jiné fondy komory.

§ 16

- (1) Představenstvo komory je řídicím a výkonným orgánem komory.
- (2) Představenstvo komory má 15 až 20 členů.
- (3) Představenstvo komory
 - a) vede seznam členů komory,
 - b) hospodaří s majetkem komory,
 - c) hospodaří se sociálním fondem komory, popřípadě s jinými fondy komory,
 - d) rozhoduje o pozastavených rozhodnutích orgánů komory a okresního shromáždění,
 - e) svolává sjezd delegátů komory nejméně jednou za rok; svolá sjezd vždy, požádá-li o to alespoň jedna pětina členů komory nebo alespoň jedna třetina okresních sdružení nebo požádá-li o to revizní komise, a to do dvou měsíců,
 - f) schvaluje členy komory do zkušebních a specializačních komisí,
 - g) rozhoduje ve všech věcech podle tohoto zákona, pokud o nich nerozhodují jiné orgány komory.

§ 17

- (1) Prezident komory zastupuje komoru navenek.
- (2) Prezident komory svolává a řídí jednání představenstva komory.
- (3) Prezidenta komory zastupuje viceprezident.

§ 18

- (1) Čestná rada komory vykonává disciplinární pravomoc vůči všem členům komory.

(2) Čestná rada komory má 9 členů. Volí ze svých členů předsedu a místopředsedu. Členem čestné rady komory nemůže být člen jiného orgánu komory.

(3) Čestná rada komory může uložit za závažné porušení povinností člena komory uvedených v § 9 odst. 2 písm. a) zákona jako disciplinární opatření

- a) pokutu od 3000 do 30 000 Kčs,
- b) podmíněné vyloučení z komory,
- c) vyloučení z komory.

(4) Proti rozhodnutí čestné rady komory o uložení disciplinárního opatření podle odstavce 3 lze podat opravný prostředek.

(5) O opravném prostředku rozhoduje soud.¹⁾

§ 19

(1) Revizní komise komory má 7 až 9 členů, z nichž volí předsedu; ten řídí její činnost.

(2) Revizní komise komory

- a) kontroluje činnost komory,
- b) pozastavuje výkon rozhodnutí prezidenta, viceprezidenta a okresního shromáždění, jsou-li v rozporu s právními předpisy nebo organizačním řádem a ostatními předpisy komory; pozastavené rozhodnutí předloží představenstvu komory,
- c) pozastavuje výkon rozhodnutí představenstva komory, jsou-li v rozporu s právními předpisy nebo organizačním řádem a ostatními předpisy komory; pozastavené rozhodnutí předloží sjezdu delegátů.

§ 20

(1) Komory samostatně spravují svůj majetek a hospodaří dle ročního rozpočtu.

(2) Příjmy komory tvoří členské příspěvky, dotace, dary a jiné příjmy.

(3) Výnos pokut připadá do sociálního fondu komory.

§ 21

Při výkonu lékařského a lékárnického povolání v ozbrojených silách a ozbrojených sborech, mohou být práva a povinnosti lékařů, stomatologů a lékárníků podrobena omezením, která vyplývají ze zvláštní povahy výkonu služby v těchto sborech.

§ 22

(1) Spolky lékařů České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně a Svaz farmaceutů zajistí svolání ustavujícího okresního shromáždění lékařů, stomatologů a lékárníků do tří měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(2) Ustavující okresní shromáždění zvolí delegáty na ustavující sjezdy v počtu

- a) u České lékařské komory v počtu 1 delegát na každých započatých 100 lékařů v okrese,

- b) u České stomatologické komory v počtu 1 delegát na každých započatých 30 stomatologů v okrese, Purkyně a Svaz farmaceutů svolá sjezd delegátů do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.
- c) u České lékárnické komory v počtu 1 delegát na každých započatých 25 lékárníků v okrese. § 23
- (3) Česká lékařská společnost Jana Evangelisty Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 1991.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

221

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České republiky

ze dne 17. dubna 1991,

kterým se mění a doplňuje nařízení vlády České republiky č. 520/1990 Sb.,
o odměnách členům zastupitelstev v obcích

Vláda České republiky nařizuje k provedení § 32 odst. 1 zákona České národní rady č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení):

vkládá číslice „1“ a slova „ve sloupci 5 přílohy“ se nahrazují slovy „ve sloupci 5 přílohy 1 nebo ve sloupci 4 přílohy 2“.

Čl. I

Nařízení vlády České republiky č. 520/1990 Sb., o odměnách členům zastupitelstev v obcích, se mění a doplňuje takto:

3. V příloze se ve všech sloupcích vypouští poslední řádek týkající se hlavního města Prahy a tato příloha se označuje jako příloha 1.

1. V § 1 odst. 1 se slovo „přílohy“ nahrazuje slovy „přílohy 1 anebo ve sloupci 1, 2 nebo 3 přílohy 2“.

4. Za přílohu 1 se připojuje příloha 2, jejíž znění je uvedeno v příloze tohoto nařízení.

2. V § 2 se za slova „ve sloupcích 3 a 4 přílohy“

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Pithart v. r.

Příloha 2 k nařízení vlády České republiky č. 520/1990 Sb.,
ve znění nařízení vlády České republiky č. 221/1991 Sb.

Odměny členům zastupitelstva hlavního města Prahy

členové zastupitelstva hlavního města Prahy dlouhodobě uvolnění pro výkon funkce			členové zastupitelstva hlavního města Prahy, kteří nejsou dlouhodobě uvolnění ze zaměstnání a vykonávají funkce
primátora	náměstka primátora	ostatních členů rady zastupitelstva	člena rady zastupitelstva, předsedy komise nebo předsedy zvláštního orgánu
1	2	3	4
Kčs měsíčně od do 8000 - 12 000	Kčs měsíčně od do 5500 - 7300	Kčs měsíčně od do 4800 - 6300	Kčs měsíčně do 300

222**VYHLÁŠKA**

federálního ministerstva financí

ze dne 13. května 1991

o způsobu náhrady osobám, kterým byly zkráceny nároky z individuálního důchodového připojištění podle vyhlášky č. 117/1955 Ú. l. (Ú. v.), kterou se vyhláší některá opatření ministra financí o individuálním důchodovém připojištění

Federální ministerstvo financí stanoví podle § 33 odst. 4 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích (dále jen „zákon“):

§ 1

(1) Důchody z individuálního připojištění uzavřeného u veřejnoprávního penzijního ústavu, vyplácené ke dni účinnosti zákona osobám, kterým byly nároky zkráceny podle vyhlášky č. 117/1955 Ú. l. (Ú. v.), se zvýší o 300 % vypláceného důchodu. Toto zvýšení náleží od nejbližší důchodové splátky, splatné po 31. březnu 1991.

(2) Osobám, uvedeným v odstavci 1, přísluší zároveň náhrada za toto zkrácení ve výši 300 % důchodu z individuálního připojištění, a to od přiznání tohoto důchodu, nejvýše však za dobu od 1. dubna 1988.

§ 2

Úpravu osobám uvedeným v § 1 provede plátec důchodu na jejich žádost.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

v z. Kočárník v. r.

I. náměstek

223**VYHLÁŠKA**

federálního ministerstva hospodářství

ze dne 7. května 1991

o zrušení vyhlášky Státní plánovací komise č. 104/1985 Sb., o palivových a energetických základnách

Federální ministerstvo hospodářství stanoví podle § 11 zákona č. 194/1988 Sb., o působnosti federálních ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů, a čl. IV zákona č. 297/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o působnosti federálních ústředních orgánů státní správy:

§ 1

Zrušuje se vyhláška Státní plánovací komise

č. 104/1985 Sb., o palivových a energetických základnách.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

v z. Doc. Ing. Vostatek CSc. v. r.

náměstek

224**VYHLÁŠKA**

ministerstva obchodu a cestovního ruchu

České republiky

ze dne 7. května 1991,

kterou se zrušuje vyhláška ministerstva obchodu a cestovního ruchu

České socialistické republiky č. 162/1988 Sb.,

o nákupu zboží organizacemi v maloobchodních prodejnách, ve znění vyhlášky č. 40/1990 Sb.

Ministerstvo obchodu a cestovního ruchu České republiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 56 zákona České národní rady

č. 127/1981 Sb., o vnitřním obchodě, ve znění zákona České národní rady č. 116/1988 Sb.:

§ 1

Zrušuje se vyhláška ministerstva obchodu a cestovního ruchu České socialistické republiky č. 162/1988 Sb., o nákupu zboží organizacemi v maloobchodních prodejnách, ve znění vyhlášky č. 40/1990 Sb.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministryně:
Ing. Štěpová CSc. v. r.

225

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí České republiky

ze dne 15. května 1991,

o poskytování příplatku k částečnému vyrovnání růstu životních nákladů v organizacích, které neprovozují podnikatelskou činnost

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky stanoví podle § 123 odst. 2 písm. b) č. 1 a odst. 3 zákoníku práce, ve znění zákona č. 3/1991 Sb.:

§ 1

Tato vyhláška upravuje poskytování příplatku k částečnému vyrovnání růstu životních nákladů (dále jen „příplatek“) pracovníkům rozpočtových¹⁾ a příspěvkových²⁾ organizací a dalších organizací neprovozujících podnikatelskou činnost, které mají sídlo na území České republiky a nejsou řízeny federálními ústředními orgány.

§ 2

(1) Výše příplatku pro pracovníky rozpočtových a příspěvkových organizací činí nejméně 200 Kčs měsíčně.³⁾

(2) Rozpočtové a příspěvkové organizace mohou v rámci přípustného objemu mzdových prostředků, který zjišťují podle zvláštního předpisu,⁴⁾ stanovit jednotně pro všechny pracovníky nebo diferencovaně příplatek ve vyšší částce, než je částka stanovená v odstavci 1.

(3) Pracovníku s kratší pracovní dobou⁵⁾ nebo pracovníku, který neodpracoval stanovenou týdenní pracovní dobu,⁶⁾ náleží příplatek ve výši odpovídající odpracované pracovní době.

§ 3

Organizace, které neprovozují podnikatelskou činnost a nejsou rozpočtovými nebo příspěvkovými organizacemi, mohou poskytovat pracovníkům příplatek v rámci svých mzdových prostředků.

§ 4

Bližší podmínky pro poskytování příplatku a jeho výši stanoví organizace ve vnitřním mzdovém předpisu nebo sjednají v kolektivní smlouvě.

§ 5

Příplatek podle této vyhlášky vyplatí organizace pracovníkům poprvé za měsíc květen.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ing. Horálek CSc. v. r.

¹⁾ § 60 hospodářského zákoníku.

²⁾ § 62 hospodářského zákoníku.

³⁾ § 111 odst. 1 a 2 zákoníku práce.

⁴⁾ § 3 odst. 3, § 5 odst. 4, § 9 odst. 3 a § 11 odst. 4 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 145/1991 Sb., o usměrňování mzdových prostředků rozpočtových a příspěvkových organizací.

⁵⁾ § 86 zákoníku práce.

⁶⁾ § 83 zákoníku práce.

226

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že výměnou nót ze dne 5. a 13. března 1991 bylo v Athénách sjednáno Ujednání mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Helénské republiky o vzájemném zrušení vízové povinnosti. Ujednání vstoupilo v platnost dnem 28. března 1991.

České překlady obou nót se vyhlášují současně.

Helénská republika
Ministerstvo zahraničních věcí
G3 DIDY
F.1190/1/AS 4184

Verbální nota

Ministerstvo zahraničních věcí Helénské republiky projevuje úctu velvyslanectví České a Slovenské Federativní Republiky a má čest sdělit, že po uskutečněných konzultacích je vláda Helénské republiky připravena uzavřít s vládou České a Slovenské Federativní Republiky Ujednání o vzájemném zrušení vízové povinnosti tohoto znění:

1. Státní příslušníci smluvních států, kteří jsou držiteli platného cestovního pasu a mají v úmyslu pobývat na území druhého smluvního státu ne déle než tři měsíce, aniž by tam vykonávali výdělečnou činnost, mohou cestovat do druhého smluvního státu bez víza.
2. Státní příslušníci smluvních států, kteří jsou držiteli platného diplomatického nebo služebního pasu a mají v úmyslu pobývat na území druhého smluvního státu ne déle než tři měsíce, aniž by tam vykonávali výdělečnou činnost, mohou cestovat do druhého smluvního státu bez víza.
- 3.a. Státní příslušníci smluvních států, kteří jsou držiteli platných diplomatických, služebních nebo cestovních pasů a cestují do druhého smluvního státu jako členové diplomatického zastoupení nebo jako zástupce v mezinárodní vládní organizaci, jsou zproštěni vízové povinnosti po dobu trvání jejich přidělení.
- b. Stejná úprava platí pro rodinné příslušníky osob uvedených v předchozím odstavci a), pokud jsou držitelé platného diplomatického, služebního nebo cestovního pasu.
- c. Aniž by byl dotčen odstavec a), musí být nové jmenování členů personálu diplomatických zastoupení vzájemně oznámeno minimálně dvacet dnů předem. Jmenování bude považováno za schválené, nebude-li na příslušné oznámení dána v této lhůtě odpověď.
4. Státní příslušníci smluvních států jsou při pobytu na území druhého smluvního státu povinni dodržovat jeho zákony a jiné předpisy upravující vstup a pobyt cizinců, jakož i výkon samostatné nebo nesamostatné výdělečné činnosti.
5. Tímto Ujednáním není dotčeno právo příslušných úřadů smluvních států odepřít vstup nebo pobyt osobám, které by mohly ohrozit veřejný pořádek či bezpečnost státu, nebo jejichž přítomnost na území druhého smluvního státu je nežádoucí v důsledku porušení zákonů a nařízení týkajících se
 1. povolené doby turistického pobytu
 2. přechodného pobytu
 3. práce a
 4. přistěhovalectví.
6. Smluvní státy se zavazují, že kdykoli na požádání příslušných orgánů druhého smluvního státu převzou bez průtahů své státní příslušníky, kteří do druhého smluvního státu přicestovali za podmínek tohoto Ujednání.
7. Každý smluvní stát může z důvodů veřejného pořádku, bezpečnosti nebo ochrany zdraví zcela nebo zčásti přerušit provádění tohoto Ujednání. Přerušování a jeho ukončení bude neprodleně oznámeno diplomatickou cestou druhému smluvnímu státu.
8. Smluvní státy si budou diplomatickou cestou předávat vzory nových nebo pozměněných cestovních dokladů včetně údajů o jejich použitelnosti, a to minimálně třicet dnů před jejich zavedením do praxe.

9. Toto Ujednání vstoupí v platnost patnáctý den po výměně nót týkajících se jeho uzavření. Ujednání bude v platnosti, pokud nebude některou smluvní stranou vypovězeno písemným oznámením učiněným druhé straně třicet dnů předem.

Jestliže výše uvedený návrh je přijatelný pro vládu České a Slovenské Federativní Republiky, tato nota a odpověď velvyslanectví budou tvořit Ujednání mezi vládou Helénské republiky a vládou České a Slovenské Federativní Republiky o zrušení vízové povinnosti.

Ministerstvo zahraničních věcí používá této příležitosti, aby znovu ujistilo velvyslanectví České a Slovenské Federativní Republiky svou nejhlubší úctou.

Atény, 5. března 1991

Velvyslanectví
České a Slovenské Federativní Republiky
Atény

Č. j.: 1345/91

Verbální nota

Velvyslanectví České a Slovenské Federativní Republiky projevuje úctu ministerstvu zahraničních věcí Helénské republiky a má čest potvrdit příjem noty váženého ministerstva číslo F. 1190/1/AS 4184 z 5. března 1991 tohoto znění:

„Ministerstvo zahraničních věcí Helénské republiky projevuje úctu velvyslanectví České a Slovenské Federativní Republiky a má čest sdělit, že po uskutečněných konzultacích je vláda Helénské republiky připravena uzavřít s vládou České a Slovenské Federativní Republiky Ujednání o vzájemném zrušení vízové povinnosti tohoto znění:

1. Státní příslušníci smluvních států, kteří jsou držiteli platného cestovního pasu a mají v úmyslu pobývat na území druhého smluvního státu ne déle než tři měsíce, aniž by tam vykonávali výdělečnou činnost, mohou cestovat do druhého smluvního státu bez víza.

2. Státní příslušníci smluvních států, kteří jsou držiteli platného diplomatického nebo služebního pasu a mají v úmyslu pobývat na území druhého smluvního státu ne déle než tři měsíce, aniž by tam vykonávali výdělečnou činnost, mohou cestovat do druhého smluvního státu bez víza.

3.a. Státní příslušníci smluvních států, kteří jsou držiteli platných diplomatických, služebních nebo cestovních pasů a cestují do druhého smluvního státu jako členové diplomatického zastoupení nebo jako zástupce v mezinárodní vládní organizaci, jsou zproštěni vízové povinnosti po dobu trvání jejich přidělení.

b. Stejná úprava platí pro rodinné příslušníky osob uvedených v předchozím odstavci a), pokud jsou držitelé platného diplomatického, služebního nebo cestovního pasu.

c. Aniž by byl dotčen odstavec a), musí být nové jmenování členů personálu diplomatických zastoupení vzájemně oznámeno minimálně dvacet dnů předem. Jmenování bude považováno za schválené, nebude-li na příslušné oznámení dána v této lhůtě odpověď.

4. Státní příslušníci smluvních států jsou při pobytu na území druhého smluvního státu povinni dodržovat jeho zákony a jiné předpisy upravující vstup a pobyt cizinců, jakož i výkon samostatné nebo nesamostatné výdělečné činnosti.

5. Tímto Ujednáním není dotčeno právo příslušných úřadů smluvních států odepřít vstup nebo pobyt osobám, které by mohly ohrozit veřejný pořádek či bezpečnost státu, nebo jejichž přítomnost na území druhého smluvního státu je nežádoucí v důsledku porušení zákonů a nařízení týkajících se

1. povolené doby turistického pobytu
2. přechodného pobytu
3. práce a
4. přistěhovalectví.

6. Smluvní státy se zavazují, že kdykoli na požádání příslušných orgánů druhého smluvního státu převezmou bez průtahů své státní příslušníky, kteří do druhého smluvního státu přicestovali za podmínek tohoto Ujednání.

7. Každý smluvní stát může z důvodů veřejného pořádku, bezpečnosti nebo ochrany zdraví zcela nebo zčásti přerušit provádění tohoto Ujednání. Přerušování a jeho ukončení bude neprodleně oznámeno diplomatickou cestou druhému smluvnímu státu.

8. Smluvní státy si budou diplomatickou cestou předávat vzory nových nebo pozměněných cestovních dokladů včetně údajů o jejich použitelnosti, a to minimálně třicet dnů před jejich zavedením do praxe.

9. Toto Ujednání vstoupí v platnost patnáctý den po výměně nót týkajících se jeho uzavření. Ujednání bude v platnosti, pokud nebude některou smluvní stranou vypovězeno písemným oznámením učiněným druhé straně třicet dnů předem.

Jestliže výše uvedený návrh je přijatelný pro vládu České a Slovenské Federativní Republiky, tato nota a odpověď velvyslanectví budou tvořit Ujednání mezi vládou Helénské republiky a vládou České a Slovenské Federativní Republiky o zrušení vízové povinnosti.

Ministerstvo zahraničních věcí používá této příležitosti, aby znovu ujistilo velvyslanectví České a Slovenské Federativní Republiky svou nejhlubší úctou.“.

Velvyslanectví České a Slovenské Federativní Republiky má čest informovat ministerstvo zahraničních věcí Helénské republiky, že vláda České a Slovenské Federativní Republiky souhlasí s návrhem Helénské republiky. V souladu s tím nota váženého ministerstva číslo F. 1190/1/AS 4184 a tato nota tvoří Ujednání mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Helénské republiky o vzájemném zrušení vízové povinnosti, které vstoupí v platnost 28. března 1991.

Velvyslanectví České a Slovenské Federativní Republiky využívá této příležitosti, aby znovu ujistilo ministerstvo zahraničních věcí Helénské republiky svou nejhlubší úctou.

Atény, 13. března 1991

Ministerstvo
zahraničních věcí
Helénské republiky
Atény

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.